

HARLEQUIN®

003
OKTOOBER

n o k t u r n

LINDSAY
MCKENNA

AJARATSURID:
OTSISJA

Lindsay McKenna
Time Raiders: The Seeker
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektor Inna Viires

Copyright © 2009 by Lindsay McKenna and Merline Lovelace
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M10215710
ISBN 978-9949-12-979-9

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja e-raamatud www.ebooks.ee

Kallis lugeja!

Mõnikord sünnivad imelised raamatusarjad väga erakordsel viisil. Nagu näiteks „Ajaratsurid”. Aastal 2005 tulid St Louisis *Romantic Times BOOKreviews* konverentsil kokku ROMVETS (need on naised, kes on teeninud sõjaväes ja kirjutanud raamatuid või ihkavad seda teha). Meie, veteranide jaoks oli see eriline aeg, mil paljud, kes üksteist seni ainult Interneti kaudu tundsid, nüüd näost-näku kohtusid. Sellel kohtumisel küpsetasime Merline Lovelace ja mina valmis „Ajaratsurite” kontseptsiooni. „Otsija” on esimene neljaraamatulisest sarjast, lisanduvad veel „Tapja” Cindy Deesilt, „Kättemaksja” P. C. Castilt ja „Kaitsja” Merline Lovelace’ilt.

Kui pöördusime Tara Gavini poole raamatute kirjastamise asjus, meeldis talle mõte kuueteistkümmne Nocturne’i raamatu sarjast, kuid ta tahtis „Ajaratsurite” ideed kõigepealt lugejate peal järele proovida. Kui teile need raamatud meeldivad, siis andke sellest palun teada Tara Gavinile aadressil www.eHarlequin.com.

Sõjaväes teeninud inimeste puhul on tavaline, et nad tulevad kokku ja teevad rühmaprojekte. Meile on sõjaväes selgeks tehtud, et oleme tugevad ainult ühtse rühmana. Ühiselt suudab rühm kõike, mida talt nõutakse. Rühmal tekkis idee kirjutada „Ajaratsurite” raamatud, seega kirjutasid need armastuslood oma riiki uhkusega teeninud nais-sõdalased.

Me armastame tagasisidet! Võite alati saata mulle e-kirju aadressil tweed80447@mypacks.net Ja jälgige saiti www.lindsaymckenna.com, et saada teada uudiseid teoksil olevate raamatute kohta.

Nautige „Ajaratsureid”! Selle maailma loomine teie jaoks oli nii väga põnev!

Soojusega,

Lindsay McKenna

Tõelistele energiaküttidele mu elus:

Michele Burdet, šamaanist ravitseja ja nõiavitsa maailmatasemel kasutaja Šveitsist; Marchien (Marty) Rienstra, kõikide uskude teener ja raamatu „Eisha’s Search” autor USA-st; Grahame Martin, raamatu „Chakra Prescribing and Homeopathy” autor ja elukutseline homöopaat Inglismaalt; Nicholas R. Mann, maavõlur ja raamatu „Sedona: Sacred Earth” autor; doktor Michael Smith, raamatu „Jung and Shamanism” autor. Imelised sõbrad, kellega koos olen käinud kummalistel müstilistel seiklustel! Aitäh teile, et olete need, kes te olete. Tulgu meil veel rohkem põnevaid ja lummavaid seiklusi!

Algus

Viiskümmend tuhat aastat tagasi, olles avastanud, et humanoidide naisisendid kannavad endas tärkavat geneetilist potentsiaali, millest võib ühel päeval kujuneda võime kosmoselaevu juhtida, paigutas Galaktikanõukogu Maale Karanovo pitsati nime all tuntud pronksketta kaksteist tükki, mis pidid jääma pimedusse peidetuks seni, kuni inimkond areneb piisavalt, et teha ajarände ja need üles leida. Ja siis kasvas Roswelli tulnukate 1947. aasta salapäraga ümbritsetud õnnetusest välja salajane uurimisprojekt Anasazi. Selle ebatõenäoline eesmärk oli õppida kasutama tulnukate ajarändude tehnoloogiat, mis õnnestus taastada. Kindral Beverly Ashton oli viimane selle projekti juht, enne kui tosin ajarändurit seletamatul kombel kaotsi läksid ja projekt lõpetati. Siiski on „Ad Astra” nime all tuntud päeviku äsjane avastamine andnud professor Athena Carswellile informatsiooni, mida ta vajab, et hakata saatma kaasaegseid ajarändureid inimkonna ajaloos tagasi Karanovo pitsati kahe-teistkümne tüki otsingutele. Kui pitsat saab tervikuna kokku pandud, saadab see Nõukogule läbi galaktika signaali, et inimkond on ülejäänud galaktilisele üldsusele tutvustamiseks valmis.

Projekt Anasazi on salaja taastatud ning nüüd juba erus olev kindral Ashton ja professor Carswell tegelevad sellega edasi. Nad valivad sõjaväelise rühma koosseisu hoolikalt naisi ja mehi ning koolitavad neid ohtlikeks ajahüpeteks. Ent silmapiiril koidab oht nii inimestelt,

kes tahaksid seda projekti lõpetada või, mis veel hullem, selle töö tulemused varastada ja neid nurjatuteks eesmärkideks kasutada, kui ka Kentauri Liidult, mille liikmed on valmis tegema kõike, et takistada inimesi õppimast, kuidas tähtede vahel lennata...

1. peatükk

„Delia,” ütles professor Athena Carswell, hääled põnevusest kähe, „ma olen Argenta „Ad Astra” päeviku nüüd täielikult dešifreerinud!”

Delia Sebastian istus ovaalse laua ääres Red Rocki Ülikooli konverentsiruumis Flagstaffis, Arizonas. „Suurepärane!” hüüatas ta.

Ta vasakul käel oli erruläinud merejalaväekindral Beverly Ashton. Kolm naist olid rääkinud ühest suurimast saladusest Maa peal – ajarändude laborist.

Päevik „Ad Astra” oli varastatud muuseumist Prantsusmaal. Argenta, roomlannast ajaloolane Pliniuse päevilt, talletas sellesse teabe, kuidas täheolendid valmistasid ketta ja peitsid selle tükid Maale. Sellele teabele tuginedes oli võimalik missiooniga edasi minna.

Delia uuris Athena südamekujulist nägu ja tõsiseid rohelisi silmi, mis parajasti õnnest särasid. Maailmas väljaspool seda laborit, mis oli nii salajane, et selle olemasolust teadsid ainult üksikud USA valitsuse kõrgema taseme liikmed, ei oleks keegi osanud Athenat geniaalseks kvantfüüsikuks pidada. Välimus võib olla väga petlik, Delia teadis seda.

Ashton kiitis takka. „Parem kui suurepärane, kapten Sebastian. Professor Carswell tõlkis ära ka need kaotsiläinud leheküljed, mis sa talle oma viimasel ajahüppel hankisid.”

Delia oli merejalaväest lahkunud nagu kindralgi, kuid nad jätkasid sõjaväelaslikku käitumisviisi. Neile meeldis selle

tõhusus. „Jah, *ma'am*,” pomises Delia lüheldasele blondide juustega naisele trotslikult. Delia võis näha põgusat hõbedat Ashtoni meelekohtadel, mis piirasid ta ausat, jonnaka lõuaga nägu. Kui kindral lõualuud kõvasti kokku pigistas, tekkis ta näole niisuguse pitbulli ilme, kes on otsustanud võitlust mitte kaotada. Sellepärast kindral Ashton tema armastatud merejalaväest trummipõrina saatel välja heidetigi. Ta oli kaitsnud professor Carswelli ajarändude teooriat ka siis, kui kõik teised tahtsid lasta professoril ajalooks muutuda. Ashton ei olnud sellega leppinud, sellepärast sunniti teda erru minema.

Laskmata ennast hirmutada, oli ta erasektorist kärarikka reklaamiga raha hankinud, et Flagstaffis Ajaratsurite labor rajada. Kindrali usk Athena teoriasse oli saanud tasutud ja nüüd võisid nad tõepoolest ajas rännata.

Kurku puhtaks kõhatades pööras Delia uuesti tähelepanu professorile, kes hoidis käes raportit. Hoolimata oma viie jala ja kolme tolli pikkusest oli Athena jõud, mida ei saanud arvestamata jätta. Delia suutis tunda vaid imetlust selle hiilgava teadlase vastu, kes oma ajast niivõrd palju ees oli.

Kui UFO Roswellis, New Mexicos 1947. aastal puruks kukkus, oli see tõeline ennenägematute esemete aardeid. USA sõjavägi oli nende saladusi aastakümneid avastada ja ära arvata üritanud, kuid ei suutnud. Kui Athena Pentagonis ajarändude projekti kallal töötas, sai ta imelikest esemetest kuulda. Kuna keegi Roswelli õnnetusest enam ei hoolinud, võis ta vana kollektsiooni enda hooleks võtta.